

№ 3. *Китка отъ Балкана* — Пръвъ и единственъ нѣтъ печатано въ „Ц. В.“ отъ 27.VIII. 1849 (год. В. четъ 62). безъ името на автора. За това стихотворение съобщава Утро: „Сжшо въ 49 г. Чинтуловъ написа сатирата „Китка отъ Балкана“, съ която искаше да подиграе Д. Мутева, който още прѣди години билъ извѣстилъ съ особени извѣстия, че ще издаде книга „Китка отъ Балкана“, а отъ сетнѣ нищо не издаде. Тази сатира, която е била напечатана въ „Цар. Вѣстникъ“, е кжсичка и е написана въ ямбически размѣръ. Запомнили сме отъ нея само слѣднитѣ 4 стиха:

Съсь позволение отъ Зевса
Прочулъ са бѣше гласъ в' Одесса,
Че красна китка отъ Балкана,
Отъ хубави цвѣгя набрана....“

— — — — — (Утро, с. 183).

Възъ основа на това посочване приемамъ стихотворението ва Чинтулово съ слѣдното пояснение. Можеби Чинтуловъ е ималъ прѣдъ очи Мутевъ въ това стихотворение, но Петко Славейковъ е смѣтналъ, че поетическата закачка е отпращена къмъ него, та затова въ 1852 ѝ отговаря така въ началото на своята „Смѣсна китка“:

Тѣзъ тайни вѣсти отъ кжлѣ сж,
Чго шюшнжтъ нѣкому въ Одесса,
Че мышка киткж-тж грабнала,
А котка мышкж-тж изыла?
Дали не е порьчалъ днесъ,
Огнесірѣлистый Богъ Зевесъ,
Въ подслънечнж гласъ да ся раздаде,
Че мышка китка не яде?
Не съ негово ли повелѣнье
Та я прѣнесла прѣзъ море,
По наши-тѣ росны полени
Въ Балкана да се разоре,
За да ся разсади по смѣсна
Тж да изникне още прѣсна?... (с. 2).

Още отъ тия поетически подмѣгания можеби води началото си неприязньта между Славейковъ и Чинтуловъ, която из-